

РЕШЕНИЕ

№ 22228

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 04.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **2607** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба с вх. № 5239/04.03.2024 г. от Ж. Й. Д. срещу Решение № ЛДЖ-24-30/25.02.2025 г. на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което е отхвърлена жалба с вх. № 17922/04.12.2024 г. с вх. рег. № ЛДЖ-24-30/04.12.2024 г. по описа на ИВСС, подадена от Ж. Й. Д. срещу действията на Районен съд-Горна Оряховица като администратор на лични данни, изразяващи се в разкриване на лични данни на жалбоподателя, съдържащи се в Разпореждане по ч.гр.д. № 816/2024 г. по описа на РС-Горна Оряховица.

В жалбата се твърди, че обжалваният акт е неправилен поради нарушение на материалния закон и необоснованост, поради което следва да бъде отменен, а преписката върната на административния орган с указания за точното прилагане на закона. Поддържа се, че Районен съд – Горна Оряховица като администратор на лични данни при разглеждането на по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на съда. Според твърденията на жалбоподателката нарушението от фактическа страна се изразява в това, че Разпореждане №2528/30.08.2024 г. по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на РС - Горна О. е изпратено на кметството на [населено място] в незапечатан плик. В резултат на това съдържащите с в цитираното разпореждане лични данни на Ж. Д., свързани с нейната физическа, социална и икономическа ^идентичност са станали достояние на кмета на [населено място].

Ответникът, инспектор в Инспектората на ВСС, чрез процесуален представител, изразява

становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна, Районен съд- Горна Оряховица , редовно призована, не се явява и не се представява.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд - София-град, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред ИВСС е започнало на основание постъпила жалба от Ж. Й. Д., с адрес: [населено място], [улица], общ. Л., подадена до Комисията за защита на личните данни на 03.11.2024 г., от където е препратена на ИВСС по компетентност на основание чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД. В жалбата са направени твърдения за допуснато нарушение от Районен съд - Горна Оряховица като администратор на лични данни при разглеждането на по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на съда. Според твърденията на жалбоподателката нарушението от фактическа страна се изразява в това, че Разпореждане №2528/30.08.2024 г. по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на РС - Горна О. е изпратено на кметството на [населено място] в незапечатан плик. В резултат на това съдържащите се в цитираното разпореждане лични данни на Ж. Д., свързани с нейната физическа, социална и икономическа идентичност са станали достояние на кмета на [населено място].

Освен всичко, жалбоподателката намира, че връчването на Разпореждане №2528/30.08.2024 г. по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на РС — Горна О. без подпис и печат, какъвто е случаят, е „невъзможно“ чрез ССЕВ или по пощата.с вх.рег. № ЛДЖ-24-5/18.03.2024 г.

Във връзка с подадената жалба от Ж. Д. и за установяване на фактите по преписката от РС - Горна О. са изискани и постъпили становище от председателя на РС - Горна О. изх. №5443/20.11.2024 г. по описа на съда, както и справка от системния администратор на съда от 15.11.2024 г., докладни записки от М. В. - съдебен деловодител и от П. И. - длъжностно лице по защита на данните в съда, и заверени копия от съобщението от 30.08.2024 и приложеното към него Разпореждане №2528/30.08.2024 г. по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на РС - Горна О..

С оспореното в настоящото производство Решение № ЛДЖ-24-30/25.02.2025 г. на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет е отхвърлена жалба с вх. № 17922/04.12.2024 г. с вх. рег. № ЛДЖ-24-30/04.12.2024 г. по описа на ИВСС, подадена от Ж. Й. Д. срещу действията на Районен съд-Горна Оряховица като администратор на лични данни, изразяващи се в разкриване на лични данни на жалбоподателя, съдържащи се в Разпореждане по ч.гр.д. № 816/2024 г. по описа на РС-Горна Оряховица № ЛДЖ-24-5/13.06.2024 г. Инспекторът от ИВСС установил, че предоставянето на достъп от РС - Горна О. на кметството на населеното място до личните данни, съдържащи се в съдебните актове, подлежащи на съобщаване, представлява обработване. За да е законосъобразно по смисъла на чл. 5, пар. 1, т. 1 от Регламента, обработването на лични данни, по отношение на всяка операция трябва да е налице поне едно от основанията за обработване, предвидени в чл. 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Прието е, че е налице правно основание за обработването на личните данни на жалбоподателката, различно от съгласието на субекта на данните, което е приложимо по отношение кмета на

[населено място] с оглед естеството на задълженията на кметството в качеството на връчител в процедурата по връчване да удостоверява широк кръг от обстоятелства, определени в чл. 44, ал. 1 ГПК. Не е установено също така, съдържащите се в Разпореждане №2528/30.08.2024 г. по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на РС — Горна О. лични данни да са били обработвани за цели, различни от тази да се извърши връчването по предвидения законов ред, нито да е допуснато нарушение на сигурността на данните.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения в чл. 38в, ал. 4 ЗЗЛД 14-дневен срок от надлежна страна, адресат на оспореното решение, при което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира за неоснователна, поради следните причини:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – инспектор в ИВСС, в съответствие с предоставените му правомощия по чл. 38в, ал. 1 и ал. 4, вр. чл. 38б, ал. 1 ЗЗЛД и чл. 94а, ал. 1, т. 3 и т. 4, вр. чл. 94б, ал. 3 от Правилника за организацията на дейността на ИВСС и за дейността на администрацията и на експертите, обн., ДВ, бр. 103 от 27.12.2016 г., в сила от 01.01.2017 г.. Съгласно чл. 38б ЗЗЛД при нарушаване на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 и по този закон при обработване на лични данни от съда при изпълнение на функциите му на орган на съдебната власт, за каквото се твърди в настоящия случай, субектът на данни има право да подаде жалба до инспектората, която съгласно чл. 38в, ал. 1 ЗЗЛД се разглежда от инспектор, определен на принципа на случайния подбор от главния инспектор.

Поради липсата на изрична разпоредба в ЗЗЛД относно формата и съдържанието на решението, приложение следва да намери чл. 59, ал. 2 АПК. При извършена преценка се констатира, че актът съдържа задължителните по чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, включително фактически и правни изводи, въз основа на които жалбата е приета за неоснователна.

При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Жалбата, въз основа на която е образувано производството, е подадена в предвидения в чл. 38б, ал. 1 ЗЗЛД срок. Спазено е и изискването на чл. 38в, ал. 2 ЗЗЛД при разглеждането на жалбата да се събират данни, относими към твърдяното нарушение, включително и информация от администратора или обработващия лични данни. При произнасяне по съществува на спора са обсъдени представените по преписката писмени доказателства, както и изразените становища по отправените в жалбата твърдения. Правото на защита на участниците в производството не е ограничено. Решението е постановено, след като е предоставена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства съобразно чл. 36 АПК.

Настоящата съдебна инстанция намира, че процесното решение е постановено в съответствие с приложимите материалноправни разпоредби, като наведените доводи за незаконосъобразност от жалбоподателката се явяват неоснователни.

Съгласно чл. 4 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да

бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

В чл.5, §1, буква е) от Регламент (ЕС) 2016/679 е разписан един от принципите, свързани с обработването на личните данни, според който същите следва да се обработват по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност").

Според принципите, заложи в чл. 6, §1 от Регламент (ЕС) 2016/679 личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно същата разпоредба обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

В процесния случай спорен е въпросът, дали с изпращането на Разпореждане №2528/30.08.2024 г. по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на РС - Горна О. на кметството на [населено място], съдът е допуснал нарушение при обработването на личните данни на жалбоподателката.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че на 30.08.2024 г. от деловодителя М. В. е изготвено съобщение за постановеното Разпореждане №2528/30.08.2024 г. по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на РС - Горна О.. Съобщението е подписано от изготвилia го в ЕИСС деловодител, към него е приложен препис от разпореждането и то е изпратено за връчване чрез кмета на [населено място], тъй като адресът на страната по делото е в това населено място и в него няма съдебна администрация. Съобщението е изпратено в изпълнение на процесуалното задължение на съда, определено в чл. 7, ал. 2 ГПК, да изпрати на страните препис от актовете, подлежащи на самостоятелно обжалване.

Районен съд - Горна Оряховица е администратор на лични данни в качеството си на публичен орган по смисъла на чл. 4, т. 7 от Регламента, който обработва самостоятелно лични данни за целите на правораздавателната си дейност, регламентирана в Конституцията на Република България, Закона за съдебната власт и други нормативни актове.

Съгласно чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679 „обработващ лични данни“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

Безспорно е, че предоставянето на достъп от РС - Горна О. на кметството на населеното място до личните данни, съдържащи се в съдебните актове, подлежащи на съобщаване, представлява обработване. За да е законосъобразно по смисъла на чл. 5, пар. 1, т. 1 от Регламента, обработването на лични данни, по отношение на всяка операция трябва да е налице поне едно от основанията за обработване, предвидени в чл. 6, пар. 1 от Регламент (ЕС) 2016/679.

В случая е налице правно основание за обработването на личните данни на жалбоподателя, различно от съгласието на субекта на данните, което е приложимо по отношение на изпращането и на предоставянето на достъп на кмета на [населено място] до личните данни, съдържащи се в Разпореждане №2528/30.08.2024 г. по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на РС - Горна О.. Съгласно разпоредбата на чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 обработването на лични данни е законосъобразно, когато е необходимо за спазване на законово задължение, което се прилага спрямо администратора.

По смисъла на чл. 42, ал. 1 ГПК кметството е тази обособена част от общинската администрация, която се ръководи от кмета на кметството. Съгласно чл. 19, ал. 3 от Закона за администрацията кметът на кметство е териториален орган на изпълнителната власт. Неговите правомощия са определени в 46, ал. 1 ЗМСМА, а съгласно чл. 46, ал. 4 ЗМСМА на кметовете на кметства могат да бъдат възлагани и други функции със закон или друг нормативен акт, какъвто е и случаят с възлагането по силата на чл. 42, ал. 1 ГПК - да се упражняват функциите на връчители, когато на територията на населеното място няма съдебна администрация. При осъществяване на своите правомощия кметът на кметство се подпомага от общинска администрация съгласно чл. 34, чл. 36 и чл. 38 от ЗА. От тези разпоредби може да се направи извод, че кметът на кметството може лично да извърши връчването или да възложи това на друг служител от администрацията. При тези обстоятелства изпращането като операция по обработване на личните данни, съдържащи се в разпореждането, е извършено в съответствие с принципа за законосъобразност по смисъла на чл. 5, пар. 1, б. „а“ от Регламент (ЕС) 2016/679, защото съдът е действал на основание чл. 6, пар. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) 2016/679 в изпълнение на задължение от националното законодателство, което се прилага спрямо него по силата на чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Предвид така установената хронология на фактите, съдът счита, че административният орган правилно е направил заключението, че в случая не е налице незаконосъобразно разкриване на лични данни на жалбоподателката и с изпращане на съобщението не е допуснато неправомерно разкриване на съдържащите се в него лични данни пред кметството на населеното място. Този извод следва от ролята и функциите, които изпълнява кметството на населеното място в процеса по обработване на личните данни при връчването на съдебни книжа по реда на чл. 42, ал. 1 ГПК.

Определянето на ролята на лицата, участващи в процеса по обработване на данните е важно на

практика, тъй като служи за определяне на това кой е отговорен за спазването на различните правила за защита на данните и как субектите на данни могат да упражняват своите права. Понятията „администратор“, „съвместен администратор“ и „обработващ лични данни“ са функционални, тъй като се използват с цел разпределяне на отговорностите в съответствие с действителната роля на страните и са автономни, в смисъл че те следва да се тълкуват основно в съответствие с правото на ЕС в областта на защитата на данните.

В случая следва да се приеме, че кметството, представлявано от кмета на населеното място има качеството на обработващ лични данни по смисъла на чл. 28 от Регламент (ЕС) 2016/679 в процеса по връчване на съдебни книжа чрез кметството на населеното място. Двете основни изисквания, за да се квалифицира едно лице като обработващ лични данни, са то да бъде външно спрямо администратора лице и да обработва личните данни от името на администратора. В случая съдът е единственият орган, овластен от процесуалния закон да връчва подлежащите на обжалване съдебни актове в производствата по ГПК.

Кметството на населеното място от своя страна, изпълнява функции в тази процедура само по възлагане от съда. То няма възможност нито самостоятелно да вземе решение спрямо кои лица да упражни дейността си, нито в какъв период да съхранява данните. В тази връзка неговото участие не е решаващо за осъществяване на връчването по начин, че то да не може да се осъществи, ако администраторът в лицето на съда прецени да използва някой друг от начините, предвидени в чл. 42 ГПК. Процесуалните разпоредби предвиждат, че връчването се извършва само по писмено възлагане на съда, на кметството се предоставят ограничен обем лични данни на страната, те се използват само за целта на връчването, начинът, по който връчителят следва да извърши връчването по същество е ясен и точно определен в разпоредбата на чл. 44 ГПК, а след приключване на действията по връчването документите за резултата от процедурата се връщат незабавно в съда на основание чл. 44, ал. 4 ГПК. В законовата уредба не се съдържа изискване приложеният към съобщението акт да се връчва в запечатан плик. С оглед естеството на задълженията на кметството в качеството на връчител в процедурата по връчване да удостоверява широк кръг от обстоятелства, определени в чл. 44, ал. 1 ГПК, следва да се приеме, че връчителят трябва да има достъп до връчвания акт, респективно до съдържащите се в него лични данни, за да удостовери връчването дори ако то се извършва при отказ на адресата. В случая обработващият лични данни е обвързан от целта на обработването, определена от администратора с възлагането. Ако обработващият използва данните с друга цел, то той се счита за администратор на лични данни спрямо това обработване. Това означава, че ако кметството обработва личните данни, предоставени от съда за целите на връчването на книжата по делото, за други различни цели, то следва да гарантира спазването на правилата за защита на данните по отношение на това обработване.

Съдът приема , че личните данни на Ж. Й. Д., съдържащи се в Разпореждане №2528/30.08.2024 г. по ч.гр.д. №816/2024 г. по описа на РС — Горна О., са разкрити пред кметството на [населено място] в изпълнение на процесуално задължение на съда пред лице имащо качеството обработващ, поради което и обработването на личните данни е законосъобразно по силата на чл. 6, пар. 1, б. „в” от Регламент (ЕС) 2016/679.

По изложените съображения съдът намира жалбата за неоснователна и като такава тя следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от АПК в полза на ответника следва да бъдат присъдено юрисконсултско възнаграждение , но такова не се претендира в настоящото производство.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ж. Й. Д. срещу Решение № ЛДЖ-24-30/25.02.2025 г. на инспектор в Инспектората към Висшия съдебен съвет, с което е отхвърлена жалба с вх. рег. № ЛДЖ-24-30/04.12.2024 г. по описа на ИВСС, подадена от Ж. Й. Д. срещу действията на Районен съд-Горна Оряховица като администратор на лични данни, изразяващи се в разкриване на лични данни на жалбоподателя, съдържащи се в Разпореждане по ч.гр.д. № 816/2024 г. по описа на РС-Горна Оряховица.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от уведомяване на страните.

На основание чл.138, ал.3 АПК препис от решението да се изпрати на страните.